

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi Banku Spółdzielczego w O. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa Stowarzyszenia [...] z siedzibą w P.

przeciwko Bankowi Spółdzielczemu w O.

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone, zakończonego wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 10 listopada 2011 r., sygn. akt XVII AmC [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 stycznia 2016 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 kwietnia 2015 r., sygn. akt VI ACz [...],

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 8 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił „zażalenie i skargę kasacyjną” pozwanego Banku Spółdzielczego w O. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z 26 lutego 2015 r., bowiem uznał ten środek zaskarżenia za niedopuszczalny.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z 8 kwietnia 2015 r., pozwana wniosła o „przyjęcie zażalenia do rozpoznania przez Sąd Najwyższy” na podstawie art. 394¹ § 1 k.p.c. w związku z 479⁴² k.p.c., „gdyż w żaden inny sposób nie można naprawić popełnionych przez Sąd błędów polegających na utrzymaniu w mocy wyroków zaocznych wydanych bez podstawy faktycznej i prawnej”.

W piśmie procesowym z 29 maja 2015 r. pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, jako oczywiście nieuzasadnionego i rozpatrzenie sprawy na nowo przez Sąd Apelacyjny (art. 395 § 2 k.p.c.) ewentualne przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że 4 lipca 2014 r. pozwany wystąpił ze skargą o wznowienie postępowania zakończonego wydanym przeciwko niemu prawomocnym wyrokiem zaocznym uwzględniającym powództwo o zakazanie stosowania niedozwolonych klauzul umownych. Postanowieniem z 3 września 2014 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił tę skargę, jako nieopartą na ustawowej podstawie. Zażalenie pozwanego na to postanowienie zostało oddalone przez Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z 23 stycznia 2015 r. Postanowienie Sądu Apelacyjnego wydane w postępowaniu zażaleniowym zostało przez pozwaną zaskarżone zażaleniem, odrzuconym przez Sąd Apelacyjny postanowieniem z 26 lutego 2015 r., z uwagi na jego niedopuszczalność. Na to postanowienie pozwana wniosła środek zaskarżenia nazwany „zażalenie - skarga kasacyjna”, odrzucony postanowieniem z 8 kwietnia 2015 r.

Pozwana w zażaleniu z 30 kwietnia 2015 r. odnosi się do podstaw wznowienia postępowania, które oceniał Sąd Apelacyjny w postanowieniu z 23 stycznia 2015 r. i bez przedstawienia argumentacji wskazującej, że rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego co do dopuszczalności jej środka zaskarżenia jest nietrafne, ponownie kwestionuje rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego z 23 stycznia 2015 r.

Zgodnie zaś z art. 394¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz

na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylecia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zgodnie zaś z art. 394¹ § 2 k.p.c. w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

W niniejszej sprawie trafnie uznał stwierdził Sąd Apelacyjny w [...] w postanowieniu z 8 kwietnia 2015 r., że postanowienie tego Sądu o oddaleniu zażalenia na postanowienie w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania jako wydane w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji nie podlega zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego. Wniesiony przez pozwaną środek zaskarżenia nazwany „zażalenie – skarga kasacyjna” nie miał jednak żadnych cech skargi kasacyjnej, a zatem zbędne było wypowiedzanie się przez Sąd Apelacyjny o odrzuceniu „zażalenia i skargi kasacyjnej”. O charakterze środka zaskarżenia wniesionego decyduje przedmiot zaskarżenia, a nie nazwa nadana mu przez stronę.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹⁴ k.p.c. w zw. z 394¹ § 3 i art. 108 § 2 oraz art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jako w sentencji.